

jektowaniu i kształtowaniu kierunków polityki społeczno-gospodarczej państwa,

- 4) tworzenie przesłanek do aktywnego udziału młodego pokolenia w realizacji zadań społeczno-gospodarczych, w tym zwłaszcza w zakresie wdrażania reformy gospodarczej, postępu naukowo-technicznego, rozwoju budownictwa mieszkaniowego oraz unowocześniania rolnictwa,
- 5) podejmowanie przedsięwzięć na rzecz poprawy warunków startu życiowego i zawodowego młodzieży przez współdziałanie w programowaniu i realizacji polityki socjalnej, zatrudnienia i płac, polityki kadrowej oraz polityki mieszkaniowej,
- 6) wspieranie społecznych i gospodarczych inicjatyw socjalistycznych związków młodzieży oraz inicjatyw organizacji społecznych na rzecz młodego pokolenia.

§ 4. Komitet w zakresie swego działania:

- 1) rozpatruje na posiedzeniach sprawy wynikające z § 2 i 3, w tym projekty aktów normatywnych i decyzji Rady Ministrów w tych sprawach,
- 2) podejmuje ustalenia lub wydaje wytyczne i zalecenia w sprawach, o których mowa w § 2 i 3, oraz kontroluje ich wykonanie,
- 3) przedstawia Radzie Ministrów i Prezesowi Rady Ministrów analizy, raporty i oceny w sprawach dotyczących młodego pokolenia,
- 4) zleca w miarę potrzeby przeprowadzanie badań naukowych i ekspertyz dotyczących problematyki młodzieży,
- 5) podejmuje inne niezbędne działania w celu wykonania zadań, o których mowa w § 2 i 3.

§ 5. Organy administracji państwowej i instytucje państwowe udzielają Komitetowi na jego żądanie opinii i informacji w sprawach należących do zakresu działania Komitetu oraz uzgadniają z nim opracowane przez siebie projekty przepisów dotyczących spraw związanych z działalnością Komitetu.

§ 6. 1. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Przewodniczący — Wiceprezes Rady Ministrów Mieczysław F. Rakowski
- 2) Sekretarz — Minister — Członek Rady Ministrów do Spraw Młodzieży Andrzej Oinat
- 3) członkowie:
 - Zastępca Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów
 - Minister Kultury i Sztuki

- Minister Oświaty i Wychowania
- Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki
- Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
- Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej
- Minister Sprawiedliwości
- Minister Zdrowia i Opieki Społecznej
- Minister — Członek Rady Ministrów
- Sekretarz Komitetu Społeczno-Politycznego Rady Ministrów
- Minister — Kierownik Urzędu do Spraw Wyznań
- Pierwszy Zastępca Szefa Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego
- Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
- Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu
- Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki

- 4) zastępca sekretarza — Dyrektor Biura do Spraw Młodzieży.

2. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu wydelegują do składu Komitetu podsekretarzy stanu, o których mowa w ust. 1.

3. Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu może powołać w skład Komitetu inne osoby poza wymienionymi w ust. 1.

§ 7. 1. Przewodniczący Komitetu zaprasza do udziału w jego pracach przewodniczących socjalistycznych związków młodzieży oraz przedstawicieli partii i stronnictw politycznych.

2. Przewodniczący Komitetu może również zapraszać do udziału w jego pracach inne osoby, w tym zainteresowanych ministrów, kierowników urzędów centralnych, prezesów centralnych związków spółdzielczych oraz przedstawicieli organizacji społecznych, m. in. stowarzyszeń, jak również przedstawicieli nauki, kultury i działalności społeczno-politycznych.

§ 8. Obsługę Komitetu i środki związane z jego działalnością zapewnia Urząd Rady Ministrów.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

195

UCHWAŁA Nr 191 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 września 1982 r.

w sprawie zakresu działania Ministra — Członka Rady Ministrów do Spraw Młodzieży.

W związku z powołaniem przez Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ministra — członka Rady Ministrów i powierzeniem mu spraw związanych z problematyką młodego pokolenia Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Minister — Członek Rady Ministrów do Spraw Młodzieży, zwany dalej „Ministrem”, realizuje zadania wynikające z ustaleń Rady Ministrów i jej organów w zakresie polityki państwa w stosunku do młodego pokolenia. W szczególności Minister współuczestniczy w

realizacji zadań ustalonych przez Komitet Rady Ministrów do Spraw Młodzieży.

2. Minister współdziała z właściwymi organami państwowymi, organizacjami społecznymi i politycznymi w tworzeniu warunków do aktywnego, partnerskiego udziału młodego pokolenia w życiu społeczno-politycznym kraju.

§ 2. 1. Do zadań Ministra należy inicjowanie i współudział w podejmowaniu przez naczelne i centralne organy administracji państwowej przedsięwzięć w sprawach

dotyczących młodego pokolenia, w szczególności w dziedzinie:

- 1) wychowania i kształcenia dzieci i młodzieży,
- 2) ochrony zdrowia, rozwoju sportu, turystyki i wypoczynku,
- 3) kultury i działalności wydawniczej dla dzieci i młodzieży,
- 4) polityki płac, warunków pracy i zatrudnienia oraz zasad polityki kadrowej,
- 5) świadczeń socjalnych i ochrony młodej rodziny,
- 6) polityki mieszkaniowej i budownictwa mieszkaniowego,
- 7) polityki rolnej i osadnictwa wiejskiego,
- 8) opieki społecznej i ochrony młodzieży przed demoralizacją,
- 9) zaopatrzenia rynku i polityki kredytowej.

2. Minister wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1, współpracując z właściwymi ministrami, kierownikami urzędów centralnych i prezesami centralnych związków spółdzielczych.

§ 3. W sprawach należących do jego zakresu działania Minister współdziała z socjalistycznymi związkami młodzieży i jest rzecznikiem ich inicjatyw społecznych i gospodarczych.

§ 4. W zakresie swego działania Minister:

- 1) opiniuje projekty aktów normatywnych oraz informacji i wniosków przedstawianych Radzie Ministrów i jej organom,
- 2) inicjuje projekty decyzji rządowych w sprawach młodzieży,
- 3) wydaje — w ramach obowiązujących przepisów — zarządzenia, wytyczne i instrukcje,
- 4) może zlecać placówkom naukowym i instytucjom

państwowym oraz ekspertom przeprowadzanie badań naukowych, jak również opracowywanie opinii i ekspertyz.

§ 5. W ramach prac Komitetu Rady Ministrów do Spraw Młodzieży Minister:

- 1) współuczestniczy w programowaniu i kontroli realizacji działań organów administracji państwowej w zakresie polityki państwa w stosunku do młodego pokolenia,
- 2) podejmuje działania w zakresie organizacji pracy, określania tematyki obrad i kontroli wykonania ustaleń Komitetu.

§ 6. Minister współdziała z Ministrem Oświaty i Wychowania w programowaniu i wykorzystywaniu wyników prac Instytutu Badań nad Młodzieżą.

§ 7. 1. Minister dysponuje wydzielonym funduszem na finansowanie doraźnych zadań na rzecz młodzieży, w szczególności na popieranie inicjatyw organizacji społecznych.

2. Środki budżetowe na fundusz, o którym mowa w ust. 1, zapewni Minister Finansów na wniosek Ministra.

§ 8. 1. Minister wykonuje zadania przy pomocy Biura do Spraw Młodzieży, stanowiącego komórki organizacyjną Urzędu Rady Ministrów.

2. Organizację Biura określi Szef Urzędu Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem.

§ 9. Etaty, fundusz płac oraz środki na pozostałe wydatki związane z działalnością Biura zapewni Minister Finansów na wniosek Szefa Urzędu Rady Ministrów.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

196

UCHWAŁA Nr 192 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 września 1982 r.

w sprawie inwestycji centralnych.

W celu określenia zasad kwalifikacji, planowania i podejmowania inwestycji centralnych oraz w związku z art. 10 i 26 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51) i art. 24 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 54) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Inwestycjami centralnymi mogą być przedsięwzięcia inwestycyjne o strategicznym znaczeniu dla gospodarki narodowej, a zwłaszcza ważniejsze inwestycje surowcowo-energetyczne, w sferze infrastruktury technicznej, konsumpcji społecznej i ochrony środowiska naturalnego.

2. Szczegółowe zasady programowania, planowania, realizacji i rozliczania inwestycji centralnych określają wytyczne stanowiące załącznik nr 1 do uchwały.

§ 2. 1. Wniosek o zaliczenie konkretnego przedsięwzięcia do inwestycji centralnych przedstawia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów właściwy minister, zgodnie z koncepcją programową inwestycji, opracowaną według załącznika nr 2 do uchwały. Wniosek przedstawiany przez wojewodę lub prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego wymaga

uprzedniego uzgodnienia z właściwym ministrem nadzorującym daną dziedzinę gospodarki narodowej.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — na podstawie zgłoszonych wniosków oraz wyników przeprowadzonych, w uzasadnionych wypadkach, ekspertyz oraz konsultacji społecznych — przedstawia Radzie Ministrów propozycje uznania poszczególnych przedsięwzięć za inwestycje centralne oraz propozycje źródeł ich finansowania.

3. Rada Ministrów podejmuje wstępną decyzję akceptującą propozycję, o której mowa w ust. 2, upoważniając do umieszczenia inwestycji w imiennym wykazie inwestycji centralnych, stanowiącym część składową projektu narodowego planu społeczno-gospodarczego, zwanego dalej „NPSG”.

§ 3. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w ramach projektu NPSG przedstawia imienny wykaz inwestycji centralnych, z jednoczesnym określeniem wielkości nakładów na te inwestycje.

2. Zatwierdzony w NPSG wykaz inwestycji centralnych stanowi podstawę do:

- 1) zawarcia umowy przez właściwego ministra z przyszłym inwestorem,